

да не бжде вече Богъ; само богыня-та на разумъ-тъ (това е было изображение на една нецѣломъдренна жена) да ся обожава още. Слѣдъ малко врѣме издадохъ това ново повѣленіе: Дозволява ся пакъ на Бога да владѣе.

Кога-то въ едно събраніе кое-то е станъло въ това врѣме въ Нантъ, при едно прѣпираніе за Бытіе то Божіе, прѣдложи ся на всички-тъ кои-то вѣрвать въ Бога, да въздигать рѣжж-тъ си, то ся намѣри само една бабичка коя-то имаше храбрость да дигне рѣжж-тъ си. Най-сетнѣ ся възвѣрнѣхъ до толкова въ ума си, що-то, ако и да не вѣрвахъ въ Христіанскій Богъ, то припознавахъ едно «вѣрховно сѣщество.» Много ся говореше за единъ празникъ кой-то щѣхъ да празнувать въ честь на това вѣрховно сѣщество: и ся е мыслило вече че скоро ще стане дозволено да ся вѣрва въ Бога. Едно момче въ Парижъ въ това врѣме направи една кражба: «Злощастный!» извика майка му, «какво тя е възбудило да направишь таквози едно прѣстъпленіе?» — Момче-то отговори откровенно, че е побързало да свърши кражба-тъ, зашто на всякадѣ ся говори че Богъ скоро ще ся вѣстави пакъ, и тогава не ще да е дозволено да ся краде. Такъвъ плодъ принося невѣріе-то гдѣ-то му ся позволява да ся распространи безъ прѣпятствіе. Кой избави Германци-тъ отъ таково невѣріе? Само онзи, кой-то единственно може да спасе отъ всякъ нуждж. Но какъ? Ето «Отъ ядущій излѣзе ястіе» Сждія 14. 14. Ядущій-тъ бѣше